

תת"ע 7238/02/15 - מדינת ישראל נגד סלאמה מוחמד

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

תת"ע 7238-02-15 מדינת ישראל נ' סלאמה מוחמד
תיק חיצוני: 21210009813

בפני	כבוד השופט דן סעדון
מאשימה	מדינת ישראל
נגד	
נאשמים	סלאמה מוחמד ע"י עו"ד שאדי גאנם

החלטה

1. ביום 13.2.15 נרשמה לנאשם הזמנה לדין שעניינה נהיגת רכב בשכרות לאחר שהתגלה בגופו ריכוז אלכוהול של 630 מ"ג לליטר אוויר נשוף. הדיון בתיק נקבע ליום 12.3.15. למרות שהנאשם חתם על ההזמנה לדין בה צוין מועד הדיון הוא לא הופיע לדיון ועל כן נשפט בהיעדרו. בהתאם לגזר הדין הפקיד הנאשם תצהיר חלף רישיון במזכירות בימ"ש זה כבר ביום 12.3.15.

2. לאחר חלוף למעלה משנה, ביום 14.10.16, הגיש הנאשם, כשהוא מיוצג הפעם, בקשה לביטול פסק הדין. בבקשה צוין כי במועד הדיון, שהיה כאמור לפני למעלה משנה, היה ב"כ הנאשם בדרכו לבית המשפט אך בשל הודעה על פטירת קרוב משפחה נאלץ לשוב על עקבותיו וביקש מצוות משרדו להודיע לבית המשפט על הצורך בדחיית הדיון. כאן המקום לציין כי לתיק בית המשפט לא נסרקה כל בקשה לדחיית הדיון מטעם משרד הסנגור. לבקשה לא צורפה אסמכתא בדבר פטירת מאן דהוא ולא הוגש תצהיר מטעם ב"כ הנאשם לתמיכה בטיעון העובדתי העולה מן הבקשה. יתר על כן, גם לא הוסבר במסגרת הבקשה כיצד אירע שהנאשם נשפט ביום 12.3.15 ובמועד זה הוגש לתיק תצהיר מטעם הנאשם, ללמדך שהנאשם ידע כבר אז על פסק הדין שניתן נגדו, ובכל זאת בחר להגיש בקשה לאחר חלוף למעלה משנה תמימה ממתן פסק הדין.

3. בתגובה לבקשה הסכימה התביעה כי בכפוף להצגת מסמך יקבע התיק לטיעונים לעונש וב"כ הנאשם הסכים להציג מסמכים במהלך דיון שיקבע. בדיון שהתקיים ביום 21.11.16 שטחו הצדדים טענותיהם. במסגרת הדיון טען הסנגור, בחריגה מן הנטען בבקשה, כי בשל סיבות אישיות שלו נדחתה עיתוי הגשת הבקשה לביטול פסק הדין. ב"כ המאשימה התנגד לביטול פסק הדין. עם זאת, ועל מנת שלא לחסום את דרכו של הנאשם לנסות להגיע על סמך טענות מבוררות להסדר טיעון בתיק שיבוא חלף פסק הדין נקבע התיק להיום לתזכורת כאשר היה על ב"כ הנאשם להודיע לבית המשפט אם הגיע להסדר. משלא התקבלה הודעה כאמור מטעם ההגנה אין מנוס מלתת החלטה בבקשה.

דין והכרעה

4. חוק סדר הדין הפלילי קובע כי בקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר הנאשם תוגש תוך 30 יום מהמצאת פסק הדין לנאשם. במקרה זה, עולה כי הנאשם ידע על פסק הדין כבר ביום 12.3.15 שכן פעל על פי הוראותיו והגיש תצהיר לעניין פסילת הרישיון למזכירות בית המשפט. הבקשה לביטול פסק הדין הוגשה רק לאחר למעלה משנה ממועד מתן פסק הדין מבלי שניתן נימוק לסיבת האיחור בהגשת הבקשה ומבלי שנימוק זה ייתמך בתצהיר או בראיה אחרת, כנדרש. גם הבקשה לביטול פסק הדין לוקה בכך שהיא אינה נתמכת בתצהיר לביסוס הטיעון העובדתי המשמש לה יסוד וזאת בניגוד להלכה הפסוקה בעניין זה (רע"פ 9142/01 **איטליא נ' מדינת ישראל**, פ"ד נז(6) 793 (2003)). טיעון הסנגור בע"פ בעת הדיון בדבר מצבו האישי שהביא לעיכוב בהגשת הבקשה לא נתמך כל ראייה ובאופן מפליא כלל לא היווה נימוק בין נימוקי בקשת הנאשם בכתב.

נוכח כל האמור מצאתי לדחות את הבקשה ולהותיר את פסק הדין על כנו.

המזכירות תעביר עותק ההחלטה לצדדים

ניתנה היום, כ"ז חשוון תשע"ז, 28 נובמבר 2016, בהעדר הצדדים.